

H₂O

door

Davy Leers

2017

OPGELET !

Dit stuk is auteursrechtelijk beschermd bij ALMO bvba. Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar worden gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet, ... zonder schriftelijke toestemming.

Wanneer je beslist om het theaterstuk te spelen, kan je eenvoudig via [dit formulier](#) een **aanvraag tot opvoering** doen en de nodige **toneelteksten aankopen**.

Het **minimumaantal** te bestellen toneelteksten is gelijk aan de minimumbezetting + 1 exemplaar voor de regisseur. Wanneer dat aantal meer dan 10 is, is het minimum gewoon 10. Uiteraard kan je zoveel toneelteksten bestellen als je wilt.

Goed om weten: toneelgezelschappen die aangesloten zijn bij OPENDOEK krijgen **15% korting!**

Opgelet: als je van een auteur rechtstreeks een digitale tekst hebt ontvangen, is het niet de bedoeling deze tekst zelf te printen en te gebruiken. Dit is bedoeld als **zichtzending**.

! Vergeet geen aangifte te doen van je opvoeringen bij [SABAM](#) of [OPENDOEK](#) !

AUTEURSBUREAU ALMO BVBA

Jan van Rijswijcklaan 282, B-2020 Antwerpen

Telefoon: +32-(0)3/260 68 10

Fax: +32-(0)3/216 95 32

Aanvraag tot opvoering: <https://www.almo.be/theater>

Meer info te verkrijgen via info@almo.be

PERSONAGES

WITSE

YASMIEN

JONAS

EVI

LOTTE (het kind)

KORTE INHOUD

H₂O, in de volksmond beter gekend als water. Een element dat dikwijls door onze mensheid wordt onderschat. Er wordt zoveel water gebruikt en verspild dat wij het een voor de hand liggend iets beschouwen. Maar wat als het water er plots niet meer is. Wat dan? Wat als water als noodzakelijke levensbron geschrapd wordt uit ons leven?

4 jongeren houden een privéfeestje. Ze morsen en verspillen drank waardoor ze lazarus neervallen. De deur gaat op slot. Het psychologisch kat en muisspel kan beginnen.

Ze hebben welgeteld 3 dagen de tijd. De tijd dat een mens zonder water kan...

DECOR

Een bunker, hierbij een volledig gesloten ruimte. Er is enkel één deur.

PROLOOG

INTROMUZIEK

Tijdens de proloog, is er de mogelijkheid voor een filmprojectie over water en tevens de verspilling ervan. De spelers zelf houden, bij hun gesprek, een zaklampje vast en creëren een blauwe schijn op hun gezicht alsof ze als het ware druppels vormen.

YASMIEN: H₂O. Water. Een element dat algemeen in de natuur voorkomt in 3

hoofdfasen: als vloeistof, vaste stof en gas. Zo kan water veranderen in ijs en ijs kan terug tot water smelten. Water smelt en bevriest op 0 graden Celsius, het vriespunt van water. Zo kan water ook veranderen in waterdamp. Maar hoger dan honderd graden kan water niet worden. Dat is het kookpunt van water. Waterdamp kan terug water worden als het kouder wordt. Adem maar eens tegen een koude ruit. Je ziet dan dat jouw adem in water veranderd, dat betekent, condens. Het meeste water op aarde is echter vloeibaar.

EVI: Ons menselijk lichaam bestaat voor ongeveer 65% uit water, afhankelijk van leeftijd en geslacht. Dit water bevindt zich in de lichaamscellen, in het bloed, in de intercellulaire ruimte, in de lymfeklieren en in vele andere delen van het menselijk lichaam. Daarom is het ook belangrijk voor een mens om voldoende water tot zich te nemen. Het menselijk lichaam verliest water door uitscheiding via zweet, tranen, urine. Ook door ontlasting en ademen gaat water verloren. Dit water wordt niet alleen met water uit dranken aangevuld, maar ook met water dat aanwezig is in voedsel. Elk dier heeft water nodig, zij

het dat het ene dier minder water nodig heeft dan het andere. Dieren die van nature in droge gebieden zoals woestijnen leven, kunnen langdurig zonder water. Kamelen bijvoorbeeld kunnen wekenlang zonder water. Dieren die van nature in een waterrijke omgeving leven, hebben vaak constant toegang tot water nodig om te kunnen overleven.

WITSE: Wij, mensen, gebruiken water om onze dorst te lessen.

EVI: Wij gebruiken water om ons eten klaar te maken.

YASMIEN: Wij gebruiken water om de afwas te doen.

EVI: Wij gebruiken water om te douchen.

JONAS: Wij gebruiken water om elektriciteit te maken.

WITSE: Wij gebruiken water als vervoermiddel.

EVI: Wij gebruiken water om vuile handen proper te maken.

YASMIEN: Om klootzakken te verzuipen.

JONAS: Om waterpistolen op te laden.

WITSE: Om waterstofbommen te droppen.

SAMEN: BAM!

JONAS: Ijstijd.

YASMIEN: Voor mij nog 2 blokskes in mijne bloody mary. Of doe maar 4.

WITSE: Kan daar wat meer alcohol bij?

JONAS: Water is voor de vissen.

- EVI: Wij zijn vissen.
- YASMIEN: Vissen die...
- JONAS: Zwemmen.
- WITSE: Medailles halen.
- JONAS: Buit vangen.
- EVI: Woelen tegen de stroom in.
- YASMIEN: Alles opsmossen.
- WITSE: Zuipen.
- JONAS: Vreten.
- EVI: Diëten.
- JONAS: Onze piemel opmeten.
- WITSE: Godverdomme ja.
- YASMIEN: Paren, mensen.
- WITSE: Maak uw tong nat.
- EVI: Waterige lichaamssappen uitwisselen.
- YASMIEN: Overleven.
- SAMEN: H₂O.
- JONAS: Wir brauchen Wasser
- YASMIEN: De l'eau s'il vous plaît.
- WITSE: Are you fucking deaf?!

EVI: Plat of bruis?

JONAS: Plat. Vis.

WITSE: Ik moet zeiken. Waar is de WC, verdomme?

YASMIEN: Vergeet niet door te spoelen.

JONAS: Anders stinkt de boel. Gelijk ik.

EVI: Zweet.

WITSE: Barst uit.

YASMIEN: Gemiddeld 600 tot 900 ml per dag. Maar vanavond wat meer.

De scène gaat van start met oorverdovende muziek. De jongens houden een drankwedstrijd tussen hun twee en begeven zich centraal op het podium. De meisjes komen rondom de jongens te staan en moedigen hen aan.

Na de wedstrijd is er euforie als Witse wint. Iedereen feest door en danst er op los. Er wordt verder met drank gemorst (op elkaars kleren, ...) en luidop flarden van tekst door elkaar geroepen.

Op het einde van het feestje belandt iedereen dronken op de grond. Lichten uit.

DAG 1: 6u 's ochtends

YASMIEN: *(wordt wakker)* Jonas? Witse? Jongens, wordt wakker.

EVI: *(wordt verdund wakker bij Jonas)* Pfff...hoofdpijn...

YASMIEN: *(rekt zich uit en geeuwt)* Hoe laat is het?

EVI: *(beetje nerveus)* Zes uur.

YASMIEN: 's Morgens?

EVI: *(sarcastisch)* Nee, 's avonds.

YASMIEN: Witse. Witse! Ben jij hier? Witse wordt wakker!

WITSE: Wat? Wat? Waar is hij? Dat ik erop klop!

YASMIEN: Rustig, Witse. Ik ben het.

JONAS: *(kreunt)* Zeg mannekes, moet dat nu echt... Ik wil slapen, ja.

WITSE: Verdomme, Yasmien. Ah, mijn hoofd.. Wow, amai mijn hoofd.
Barstende hoofdpijn.

JONAS: Dat komt ervan als je zoveel zuipt.

WITSE: Och jongen, waar zit je. Sta op.

JONAS: Maar komaan, zeg!

YASMIEN: Jongens, alstublieft. Houd ermee op.

WITSE: Ik heb dorst.

JONAS: Ik ook.

YASMIEN: Jullie hebben al genoeg gezopen.

JONAS: Zegt de kat.

YASMIEN: Kust ze.

JONAS: Show me the way, poezeke.

WITSE: Jonas!

(een geluid)

YASMIEN: Sssst... Hebben jullie dat gehoord?

EVI: Wat?

YASMIEN: Ik heb iets gehoord.

JONAS: Ja, dat was ons Evi die klaarkwam.

EVI: Och jongen, kerel.

(een giechelend kindergeluid)

YASMIEN: Sssst... ik hoor het weer. Precies het geluid van een klein kind.

JONAS: Ja, ik zeg het toch. Ons Evi.

YASMIEN: Jonas, kerel. Het is nu echt de moment niet voor uw stom grappen.

EVI: Is daar iemand?

YASMIEN: Dat staat mij hier niet aan. Ik krijg hier koud rillingen van.

WITSE: Maar, chill schat. Waarschijnlijk gewoon de wind die vanonder die deur fluit.

Meer niet.

(weerom een giechelend kindergeluid)

YASMIEN: Dat is zeker niet de wind.

WITSE: Hallo? (*probeert de deur te forceren*) Hey, wie je ook bent.

Je krijgt juist 3 seconden om ons hieruit te laten. Begrepen?

EVI: Geen reactie.

YASMIEN: Fuck, en wat nu?

JONAS: Wie zou ons hier nu opsluiten? We hebben toch niets misdaan.

YASMIEN: Wacht. (*Yasmien neemt haar gsm.*)

JONAS: Wie ga je bellen?

YASMIEN: Fuck!

JONAS: Geen bereik zeker. Typisch. Gebeurd in elke film.

YASMIEN: Nee, dat is het niet. Mijn gsm staat geblokkeerd.

WITSE: Hoe geblokkeerd?

YASMIEN: Er staat een klok op en voor de rest kan ik er niets mee doen.

JONAS: Waarschijnlijk gewoon uw chronometer die geblokkeerd staat. Kom, geef dat ding eens hier.

YASMIEN: Dan heb je een peperdure iphone gekocht en ben je er nog niets mee als je hem echt nodig hebt.

JONAS: Dat is raar.

WITSE: Wat?

JONAS: Ik krijg die klok niet weg.

WITSE: Ja, ik zou zeggen ik bel maar mijn krediet is op.

JONAS: Ja, en ik moet een nieuwe gaan halen want de mijne is stuk.

WITSE: En uw gsm, Evi?

EVI: Oké, ik zal hem nemen. Oh ja fuck, die ligt nog in de auto.

JONAS: Meisjes.

EVI: Hoor hem.

WITSE: Kom, het is goed. Er zijn momenteel belangrijker dingen dan die gsm. Ik stel voor dat iedereen wat rondzoekt. Misschien vinden we wel iets zodanig we hieruit raken.

JONAS: Ik vind hier niets hoor. (*Zakt neer op de grond*)

YASMIEN: Ik ook niet.

EVI: Oké, laat ons alles even een rijtje zetten. Wat is het laatste dat je u herinnert? Yasmien?

YASMIEN: Het laatste dat ik me herinner is dat ik moest kotsen. En daarna weet ik het niet goed meer.

EVI: Witse?

WITSE: Ik weet niets meer.

JONAS: Ik weet nog dat ik...dat ik u iets zag doen maar ik weet niet meer wat.

EVI: Mij?

JONAS: Ja, iets met een gsm of zoiets.

EVI: Ah ja, ik probeerde een taxi te bellen. Want iedereen was stomdronken.

JONAS: Ah, oké.

WITSE: Maar hoe komt het dat we nu nog hier zitten?

EVI: De vraag van een miljoen.

YASMIEN: Oké, jongens. Dit is echt niet leuk meer. Ik wil hier weg.

WITSE: Maar de deur is op slot.

JONAS: Laat mij nog eens proberen. *Jonas probeert de deur open te maken.*

Ja, ze is op slot.

YASMIEN: En nu?

WITSE: Misschien zien we iets over het hoofd en is er nog een andere uitgang. *Witse gaat nog wat verder doorheen de bunker zoeken.*

EVI: Volgens mij is er maar 1 uitgang en dat is die deur. We zitten als ratten in de val.

YASMIEN: Shit! Wat moeten we nu doen?

JONAS: Wachten zeker.

YASMIEN: Wachten. En wat als er niemand komt?

JONAS: Hoe?

YASMIEN: Wel ja, wat als er niemand komt? Heeft er iemand drinken bij? Eten?

De groep reageert niet.

YASMIEN: Niemand heeft dus iets op zak. Geweldig! Heel geruststellend.

WITSE: Wacht, wacht. Blijf eens rustig, schat. Nog niet panikeren, ja. Misschien is dit allemaal gewoon een vergissing en is er een heel logische verklaring voor alles.

EVI: Wat ik niet snap, is wie die deur op slot gedaan heeft.

JONAS: Wacht eens. Jij zei dat je met je gsm een taxi gebeld had. Dus jij was toch nog wakker dan of niet?

EVI: Euh...ja denk ik. Half.

JONAS: Wat is het nu? Was je nog wakker of niet? Want als je nog wakker was, dan weet jij ook wie ons hier opgesloten heeft!

YASMIEN: Evi?!

EVI: Beschuldigen jullie nu mij? Alstublieft zeg. Nee, ik snap absoluut niet hoe het komt dat wij hier opgesloten zitten. Oké? Het laatste wat ik me herinner was dat telefoontje.

WITSE: En nu?

YASMIEN: Ja, wachten zeker.

DAG 1: 6u. 's avonds

De groep ziet er al wat vermoeid uit en staan, zitten of liggen verspreid op het podium.

JONAS: Ik begin wel een serieus hongertje te krijgen hoor. Een goeie biefstuk met fritten zou er nu wel goed ingaan.

WITSE; Jonas, zwijg over eten man.

YASMIEN: Oh, mijn keel begint pijn te doen. Heeft er echt niemand iets bij om te drinken? Of een keeltabletje?

WITSE: Ik begin dat spelletje hier stilaan moe te worden he. Hallo? Is daar iemand? Haal ons hieruit! *Bonkt op de deur.* Hoor je me? Klootzak!

Licht valt uit en we horen een geluid van een deur die dichtslaat.

YASMIEN: Jonas, ben jij het die het licht heeft uitgedaan? Dat is echt niet grappig. Ik heb hier echt geen zin in. Ik meen het. Jonas?

JONAS: Boe!

YASMIEN: Ah, kerel. Alstublieft zeg!

JONAS: Maar Yasmientje, zo'n slecht geweten.

YASMIEN: Witse? Evi? Waar zijn jullie?

JONAS: Misschien hebben zij een gang gevonden.

YASMIEN: Dan hadden ze dat toch wel verteld, niet? Evi? Witse?

(een kindergeluid)

YASMIEN: Oh nee, dat is die kleine weer. Jonas? Jonas, ben je hier nog?

JONAS: *(doet het geluid van het kind na)* Boe!

YASMIEN: Verdomme, kerel. Rotzak dat je bent!

(Het geluid van het kind wordt nu sterker hoorbaar gevolgd door gekrijs van Evi.)

YASMIEN: Verdomme, dat was Evi!

JONAS: Denk je?

YASMIEN: Ja, dat was Evi. Evi? Waar zit je? Evi?

JONAS: Oké, Witse houdt maar op met deze grap man. Het is goed geweest nu.

Yasmien houdt het echt niet meer uit. Witse?

YASMIEN: Witse? Evi? Verdomme, wat gebeurt er hier? Wat is dat hier nu? Jonas? Jonas?

Komaan hé, Jonas. Nee, ik heb er nu echt wel genoeg van kerel. Jonas? Jonas?

Het licht gaat terug aan. We zien een kind in een wit ziekenhuiskleed op de grond tegen de muur zitten. Hoofd omlaag, rustend op de benen.

YASMIEN: AH!

Yasmien gaat dichterbij tot het kind. Ze probeert het voorzichtig bij de arm aan te raken.

Geen reactie. Ze probeert het nogmaals. Geen reactie.

Zodra Yasmien omdraait, komt het kind recht achter haar te staan.

YASMIEN: AH! Wie... euh...wie ben jij?

LOTTE: *(geen reactie)*

YASMIEN: Wat is je naam?

LOTTE: *(geen reactie)*

YASMIEN: Spreek je Nederlands? English?

Do you understand me? Die verstaat echt niet wat ik zeg.

LOTTE: *(geen reactie en stapt richting Yasmien)*

YASMIEN: Wat? Wat is er? Wat ga je doen?

LOTTE: *(tast het gezicht van Yasmien af)*

YASMIEN: Wat doe je nu?

LOTTE: *(betast de borsten van Yasmien, daarna haar buik)*

YASMIEN: Stop daar mee. Stop daar mee!

LOTTE: *(stopt en wil weggaan.)*

YASMIEN: Waar ga je naartoe? Wacht eens. Waar zijn mijn vrienden?

Licht valt terug uit.

YASMIEN: Hallo? Laat me hier niet alleen? Hallo? Hallo?

Licht gaat terug aan. De scène herbegint.

YASMIEN: Jonas! Witse! Jongens, wordt wakker.

EVI: Amai, hoofdpijn. *(beetje nerveus)* Zes uur.

YASMIEN: 's Morgens?

EVI: *(sarcastisch)* Nee, 's avonds.

YASMIEN: Witse. Ik ben het!

WITSE: Wat? Wat? Waar is hij? Dat ik erop klop!

YASMIEN: Rustig, Witse. Ik ben het.

JONAS: *(kreunt)* Zeg mannekes, moet dat nu echt... Ik wil slapen, ja.

WITSE: Verdomme, Yasmien. Ah, mijn hoofd. Wow, amai mijn hoofd.
Barstende hoofdpijn.

JONAS: Dat komt ervan als je zoveel zuipt.

WITSE: Och jongen, waar zit je. Sta op.

JONAS: Maar komaan, zeg!

YASMIEN: Jongens, nee. Nee, nee, nee.

WITSE: Ik heb dorst.

JONAS: Ik ook.

(een geluid)

YASMIEN: Ssssst...

EVI: Wat?

YASMIEN: Ik hoor ze weer.

JONAS: Wie? Ons moeder?

YASMIEN: Maar neen, het geluid van een klein kind.

JONAS: Dat was ons Evi die klaarkwam.

EVI: Och jongen, kerel.

YASMIEN: Jonas, kerel. Het is nu echt de moment niet voor uw stom grappen.

EVI: Is daar iemand?

WITSE: Maar, chill schat. Waarschijnlijk gewoon de wind die vanonder die deur fluit.

Meer niet.

YASMIEN: Maar neen, dat is een meisje. Ik heb ze al gezien. En zij is iets van plan.

JONAS: Hoeveel coke heb jij juist op die fuif opgesnoven?

YASMIEN: Jongen, echt...

EVI: Ja, je doet wel raar hoor, Yasmien.

WITSE: Hallo? (*probeert de deur te forceren*) Hey, wie je ook bent.

Je krijgt juist 3 seconden om ons hieruit te laten. Begrepen?

EVI: Geen reactie.

YASMIEN: Zij houdt ons hier opgesloten.

JONAS: Waarom zou er een klein kind ons hier nu opsluiten? Om tikkertje te spelen?

Alstublieft zeg.

YASMIEN: Wacht. *Yasmien neemt haar gsm.*

JONAS: Wie ga je bellen?

YASMIEN: Wedden dat mijn gsm geblokkeerd staat.

JONAS: Ja, geen bereik zeker. Typisch. Gebeurd in elke film.

YASMIEN: Nee, dat is het niet. Kijk, mijn gsm staat geblokkeerd en...

WITSE: Hoe geblokkeerd?

YASMIEN: Hij staat geblokkeerd en er staat een klok op en voor de rest kan je er niets mee doen.

JONAS: Kom, geef dat ding eens hier.

YASMIEN: Nee.

JONAS: Meisje, jij doet echt raar hoor. Weet je dat?

YASMIEN: Wat?

EVI: Kom, geef hem dan aan mij.

YASMIEN: Nee!

WITSE: Kom, het is goed. Er zijn momenteel belangrijker dingen dan die gsm. Ik stel voor dat iedereen wat rondzoekt. Misschien vinden we wel iets zodanig we hieruit raken.

YASMIEN: Dat heeft geen zin. We hebben al gezocht.

WITSE: Voel je je wel goed, schat?

JONAS: Je doet wel echt heel raar.

EVI: Oké, laat ons alles even een rijtje zetten. Wat is het laatste dat je u herinnert? Yasmien?

YASMIEN: Het laatste dat ik me herinner is een kind. Een kind in een ziekenhuislaken. En dat kind zat daar in de hoek en toen kwam dat kind aan mijn borsten en ...

JONAS: Ik ben jaloers.

EVI: Witse?

WITSE: Ik weet niets meer.

JONAS: Ik weet nog dat ik...dat ik u iets zag doen maar ik weet niet meer wat.

EVI: Mij?

JONAS: Ja, iets met een gsm of zoiets.

EVI: Ah ja, ik probeerde een taxi te bellen. Want iedereen was stomdronken.

JONAS: Ah, oké.

WITSE: Maar hoe komt het dat we nu hier nog zitten?

EVI: De vraag van een miljoen.

YASMIEN: Jongens, alles is waterdicht afgesloten.

JONAS: Hoe weet jij dat?

YASMIEN: Ik...

JONAS: Heb jij ons hier opgesloten?

YASMIEN: Maar nee, ik... Luister naar mij. Er is iets met dat kind!

EVI: Zeg Yasmien, is dat nu gedaan met uw fantasieën over uwe kleine.

YASMIEN: Heeft er iemand drinken bij? Eten?

De groep reageert op beide vragen niet.

YASMIEN: Zie je, ze heeft alles afgepakt. Niemand heeft iets op zak. Hoe dacht je te overleven? En wat als dat kind terug komt?

WITSE: Wacht, wacht. Blijf eens rustig, schat. Nog niet panikeren, ja. Misschien is dit allemaal gewoon een vergissing en is er een heel logische verklaring voor alles.

EVI: Wat ik niet snap, is wie die deur op slot gedaan heeft.

JONAS: Wacht eens. Jij zei dat je met je gsm een taxi gebeld had. Dus jij was toch nog wakker dan of niet?

EVI: Euh...ja denk ik. Half.

JONAS: Wat is het nu? Was je nog wakker of niet? Want als je nog wakker was, dan weet jij ook wie ons hier opgesloten heeft!

EVI: Beschuldigen jullie nu mij? Alstublieft zeg. Nee, ik snap absoluut niet hoe het komt dat wij hier opgesloten zitten. Oké? Het laatste wat ik me herinner was dat telefoontje.

WITSE: En nu?

YASMIEN: Geef me uw zakmes is.

WITSE: Waarom?

YASMIEN: Geef het nu gewoon.

Witse overhandigt het zakmes aan Yasmien. Yasmien stapt richting deur.

EVI: Wat ga je nu doen?

YASMIEN: Ik ga dat slot proberen te forceren met dat mes.

JONAS: Dat gaat nooit lukken.

YASMIEN: Heb jij een beter idee?

Het licht valt uit terwijl Yasmien aan het proberen is.

YASMIEN: Fuck! Nu dit weer! (*grijpt haar zaklampje en probeert onhandig verder te doen met het mes*) Ah, dat lukt niet he. Verdomme.

LOTTE: Stop daarmee.

YASMIEN: Wie was dat? Evi, was jij dat?

Yasmien licht doorheen de kamer met haar zaklamp.

YASMIEN: Jonas, ben jij dat kerel? Echt, stop ermee. Ik meen het!

Lange pauze. Niets te zien. Haar zaklamp gaat uit.

YASMIEN: Fantastisch, dat kan er ook nog bij. Verdomme, werk dan terug stom ding.

De zaklamp gaat terug aan en ze schijnt recht op het gezicht van het kind Lotte.

Yasmien krijst. Haar zaklamp gaat terug uit.

YASMIEN: AH! Witse? Help mij! Jonas? Evi? Waar zijn jullie?

Het licht gaat terug aan. Yasmien staat alleen in het midden op de scène. Achter haar staat Lotte, niet zichtbaar voor het publiek.

YASMIEN: Witse? Evi?

LOTTE: Ik weet wat je gedaan hebt.

YASMIEN: (*Yasmien schrikt en ziet Lotte*) Wat...Wat wil je van mij? Wat heb je met mijn vrienden gedaan?

LOTTE: (*geen reactie*)

YASMIEN: (*dreigt nu met haar mes*) Wat heb je met mijn vrienden gedaan?

LOTTE: Vermoord.

YASMIEN: Wat? Heb je mijn vrienden vermoord? Nee, dat kan niet. Dat...

LOTTE: (*dreigend*) Jij!

YASMIEN; Wat? Wat ik? Ik? Ik...ik heb helemaal niets gedaan.

LOTTE: (*opnieuw dreigend*) Jij!

YASMIEN: Wat?

LOTTE: Jij moet opletten

YASMIEN: Opletten? Opletten waarvoor?

Lotte legt haar handen terug op Yasmiens buik. Licht uit.

DAG 2: 6u 's avonds

De groep ziet er zeer vermoeid uit en zitten of liggen verspreid op het podium.

YASMIEN: *(Yasmien schrikt wakker)* Jonas! Witse! Jongens, wordt wakker.

Ze krijgt hen niet wakker.

EVI: Amai, hoofdpijn. Zes uur.

YASMIEN: 's Avonds?

EVI: Ja, s'avonds...

YASMIEN: Witse? Jonas? *(geen reactie)* Witse!

WITSE: Ah, verdomme, Yasmien.

YASMIEN: Oh, Witse. Je leeft nog!

WITSE: Ja. Half. Ah, mijn hoofd. Oh, barstende hoofdpijn.

YASMIEN: Evi? Ben jij wakker?

EVI: Huh...wat? Oh, jij bent het. Amai, ik heb dorst zeg.

WITSE: Je bent niet de enige.

YASMIEN: Jonas? Jonas?

JONAS: *(geen reactie)*

YASMIEN: Jonas reageert niet!

EVI: Huh? Hoe Jonas reageert niet?

YASMIEN: Zoals ik zeg, hij reageert niet!

WITSE: Jonas? JONAS? *(checkt zijn hartslag)* Godverdomme. Geen pols.

EVI: Doe dan iets!

WITSE: *(begint met reanimatie)* Komaan, Jonas.

- EVI: Hij heeft verdomme veel te veel gezopen.
- WITSE: Komaan, gast.
- EVI: Heb jij nog coke gegeven aan hem?
- YASMIEN: Nee, natuurlijk niet. We hadden alles gelijk verdeeld.
- WITSE: Godverdomme!
- EVI: Nee, nee...
- WITSE: Hij is dood.
- EVI: Nee, dat kan niet. Dat...
- YASMIEN: (*wil haar troosten*) Evi...
- EVI: Blijf van mijn lijf.
- YASMIEN: Evi...
- EVI: Jij hebt hem nog coke van jou gegeven. Je hebt hem een OD bezorgd.
- YASMIEN: Maar neen, dat is niet waar!
- WITSE: Kom, stop ermee.
- YASMIEN: Het is allemaal de schuld van dat kind.
- WITSE: Yasmien! Houd nu op over dat kind. Ik moet nadenken. Wie werd het eerst van ons drie wakker?
- EVI: Zij.
- YASMIEN: Ja, dat klopt maar...
- WITSE: Heb jij Jonas iets gegeven?
- YASMIEN: Witse, alstublieft. Hoe kun je dat nu van mij denken?
- WITSE: Heb je hem iets gegeven of niet?

YASMIEN: Ik...

WITSE: Antwoord op de vraag. Ja of nee.

YASMIEN: Nee! Oké. Nee! Is het nu goed?

WITSE: Oké. Oké, ik geloof u.

YASMIEN: Dank u.

EVI: Ze liegt. Kut.

YASMIEN: Wie noem jij een kut?

EVI: Jij.

WITSE: Stop ermee! Laat ons onze krachten sparen, ja. We hebben geen drinken, geen eten en ik weet niet hoelang we hier nog gaan zitten.

YASMIEN: Ik heb zo een droge keel.

EVI: Ja, jij bent dat niet gewoon he.

WITSE: Is dat nu gedaan?

EVI: Witse, kan ik je even spreken?

Yasmien loert argwanend naar de twee terwijl Evi iets in het oor fluistert van Witse.

YASMIEN: Wat heb je tegen hem gezegd?

EVI: Niets bijzonders.

YASMIEN: Witse?

WITSE: Yasmien, ik moet je iets vragen.

YASMIEN: Wat?

WITSE: Klopt het dat je ...

YASMIEN: Dat ik wat?

WITSE: Wel ja, dat je...

YASMIEN: Zeg het maar.

WITSE: Nee, laat maar zitten.

YASMIEN: Wat wou je zeggen, Witse? Wat wou hij zeggen, Evi? Wat heb je in zijn oor gefluisterd?

EVI: Maar niets.

YASMIEN: Vertel op.

EVI: Oké, ik heb tegen hem gezegd dat je met Jonas je weet wel... gedaan hebt.

YASMIEN: Nee, dat weet ik niet. Wat?

WITSE: Dat doet er nu niet meer toe.

YASMIEN: Dat doet er wel toe.

WITSE: Het is nu belangrijk dat we aan drinken geraken. Zonder water redden we het niet. Ik ga de rugzak van Jonas nog eens doorzoeken.

EVI: Goed plan. Ik help mee zoeken of hij iets op zak heeft waarmee we die deur kunnen loskrijgen.

Evi maakt avances naar Witse toe. Yasmien wordt jaloers.

YASMIEN: En, iets gevonden Witse?

WITSE: Nee, niet echt. Jij Evi?

EVI: Een gsm.

WITSE: Een gsm? Hoe? Zijn gsm was toch stuk. Hij ging een nieuwe halen.

EVI: Het is de gsm van Yasmien.

WITSE: Hoe komt jouw gsm in zijn broekzak Yasmien?

YASMIEN: Ik weet het niet.

EVI: Ja, en toch is het. Kijk maar!

YASMIEN: Dat kan niet.

WITSE: Wel?

YASMIEN: Wat?

WITSE: Hoe komt jouw gsm in zijn broekzak?

YASMIEN: Ik zei het toch: ik weet dat niet.

EVI: Yasmien, wat heb jij met Jonas gedaan?

YASMIEN: Maar niets!

WITSE: Zeker?

YASMIEN: Maar ja, alstublieft zeg.

EVI: Wat doet hij hier dan?

WITSE: Dat zou ik ook wel eens willen weten.

YASMIEN: Ik...ik snap het niet. Ik heb hem niet in zijn broekzak gestopt.

EVI: Weet je wat ik denk? Ik denk dat je terwijl wij lagen te slapen, jullie ruzie gehad hebben over je dure gsm die blokkeerde en dat je Jonas...

YASMIEN: Nee, nee. Ben je gek?

EVI: Of verberg je nog iets anders?

Evi zoekt verder in de broekzakken van Jonas.

EVI: Ik heb nog iets gevonden.

WITSE: Wat?

EVI: Uw zakmes. En er hangt bloed aan. Drugs en bloed.

WITSE: Hoe komt mijn zakmes daar terecht?

EVI: Zij heeft het zakmes laatst gehad. Om die deur open te krijgen.

Ze heeft hem vermoord.

YASMIEN: Maar dat is niet waar!

EVI: En door die gsm te blokkeren heeft ze ervoor gezorgd dat niemand van ons de politie kan bellen.

YASMIEN: (*ongeloofwaardig*) Ah...

WITSE: Is dat waar, Yasmien? Heb jij dat gedaan?

YASMIEN: Witse, alstublieft. Natuurlijk niet.

EVI: Ik weet het. Hij had nog drank bij zich. Hij had nog drank bij zich en er ontstond ruzie en jij hebt hem neergestoken.

YASMIEN: Dat verzin je ter plekke.

EVI: Beken Yasmien, zeg wat je gedaan hebt.

YASMIEN: Maar ik heb niets gedaan. Ik heb Jonas niet vermoord. Geloof me nu toch eens! Iemand moet het daar in mijn plaats gelegd hebben. Iemand wil mij erin luizen. Het kind...

Evi fluistert weer iets in het oor van Witse.

YASMIEN: Stop met fluisteren.

WITSE: Yasmien, je hoort dingen die er niet zijn. Hier is geen kind.

YASMIEN: Jawel. Heb je dat dan niet gehoord?

Evi fluistert weer iets in het oor van Witse.

YASMIEN: Jullie bekokstoven iets.

WITSE: Yasmien, luister.

Yasmien grijpt naar het zakmes bij Jonas en dreigt ermee.

WITSE: Yasmien, nee!

YASMIEN: Jullie houden iets achter. Jullie luizen mij erin.

WITSE: Yasmien, doe geen gekke dingen. Leg dat mes weg.

EVI: Ik zei het toch.

YASMIEN: Laat mij gerust, jij. Jij was het.

EVI: Ja, tuurlijk.

YASMIEN: Toen wij sliepen, vond je een flesje water in de rugzak van Jonas.

EVI: Wat?

WITSE: Evi?

EVI: Hallo? Ik was het niet. Zie je dan niet wat ze doet. Ze probeert het in iemand anders schoenen te schuiven. Ze probeert ons uit elkaar te drijven. Ze is gek.

YASMIEN: Ik ben niet gek!

EVI: Trouwens stel dat ik een flesje water zou gevonden hebben, wat niet het geval is, waar zou het dan nu naartoe zijn? Niemand kan hier buiten.

Yasmien doorzoekt de rugzak van Evi.

EVI: Oh ja, natuurlijk. Ga uw gang. En, iets gevonden? Nee, natuurlijk niet.

WITSE: Yasmien...

YASMIEN: Kom niet in mijn buurt.

WITSE: Yasmien, je beeld het je in. Wij hebben hier niets mee te maken.

YASMIEN: En waarom fluistert Evi dan voortdurend in uw oor?

WITSE: Ze denkt dat je doorflipt. Ze is bezorgd.

YASMIEN: Ja, ja. Dat zal wel. Ja, ik flip door. Ik flip NIET door.

WITSE: Oké, rustig schat. Ik geloof u. Rustig met dat mes.

Yasmien weent.

WITSE: Kom, schat. Kom, geef het mes maar aan mij.

YASMIEN: Geloof je mij?

WITSE: Tuurlijk geloof ik u.

EVI: Pas op, Witse. Ze is gek. Ik zeg het, er kleeft bloed op haar handen.

YASMIEN: Ik heb niets misdaan!

Licht valt uit. Licht aan. Yasmien alleen op het podium.

YASMIEN: Ik heb niets misdaan! Hoor je me? Ik heb niets misdaan!

Licht aan. Yasmien alleen op het podium met zakmes in handen. Ze kijkt verward rond. Ze hoort wederom het kindergeluid. Naast haar verschijnt het kind.

YASMIEN: Wat wil je? Ik heb niets misdaan. Niets. Ik wil eruit. Ik wil weg. Hoor je me?

Ik wil weg van hier.

LOTTE: Rood water.

YASMIEN: Wat? Wat bedoel je?

Lotte wandelt weg.

YASMIEN: Stop. Hier blijven. Wat bedoel je?

Lotte kijkt nog eens om en verdwijnt.

Licht uit.

DAG 3: 6 u 's avonds

Licht aan. Op het podium zien we Yasmien liggen tegen de muur. Haar benen zijn bebloed. Ze heeft een miskraam gehad. Bij haar is Witse. Ze wordt kreunend wakker en begint stilaan te wenen bij het terug beseffen van het miskraam.

YASMIEN: Rood water. Rood water... Oh nee, bloed. Nee...mijn kindje...Nee...Nee!

Witse? Witse wordt wakker. Wordt wakker!

Witse reageert niet. Op dat moment komt Evi vrolijk door de deur binnen met een winkelzak.

EVI: Dag, tortelduifjes.

YASMIEN: *(verdwaasd)* Evi?

EVI: Ah, jij bent al wakker.

YASMIEN: Hoe...? Witse. Witse!

EVI: Die komt zo dadelijk wel terug bij.

YASMIEN: Maar en jij dan? Wat? Hoe? Waar zijn wij?

EVI: Nog een typisch symptoom: verwardheid en desoriëntatiestoornissen.

Maar Yasmientje toch, weet je dat dan niet? Op onze fuif.

YASMIEN: Wat, wat heb je gedaan?

EVI: Nu je misval, dat was niet voorzien. Ik wist niet dat je zwanger was van meneer daar. Ik moet zeggen dat je serieus begon te ijlen. Nog een symptoom dat op dat moment sterker naar voren kwam.

YASMIEN: Wat heb je ons aangedaan? *(ze wil rechtstaan maar valt terug)* Ah...

EVI: Ik jullie aangedaan? Nee, nee. Wat heb jij mij aangedaan? Jij, mij!

YASMIEN: Ah, ik geraak niet meer recht.

EVI: Normaal in deze fase. Je spieren willen niet meer mee. Je hebt daarbovenop

ook veel bloed verloren.

WITSE: *(wordt verdwaasd wakker en hoest)*

EVI: Ah, onze loverboy is er nog. Welkom terug!

WITSE: Oh, ik voel mij echt niet goed. Duizelig. En mijn keel doet verschrikkelijk veel pijn. Ik kan bijna niet meer slikken. Wat gebeurt er?

EVI: Dat is normaal. Jullie zitten in fase 3.

YASMIEN: Fase 3?

EVI: Klopt. De rode fase. Ik zal je kort up-to-date brengen, loverboy. Yasmientje hier, die je volgeneukt hebt, heeft juist jullie kindje verloren en jij zit nu momenteel 2 dagen en 20 uren droog. Aangezien een mens maar 3 dagen zonder water kan, zitten jullie nu in de allerlaatste fase.

WITSE: Maar hoe...

EVI: Hoe, hoe, hoe? De vraag van een miljoen.

YASMIEN: Wat wil je hiermee bereiken? Waarom doe je dit?

EVI: Denk eens goed na meisje. Of zal ik zeggen hoer van het dorp.

Door elke jongen die ik wou, werd ik afgewezen. Elke jongen! En jij, jij kon ze allemaal één voor één krijgen. Nu had ik eens een lief, was ik gelukkig maar nee... jij moest hem zonodig weer van me afpakken door met uw klotebenen open te gaan liggen.

YASMIEN: Maar ik wist niet...

EVI: Maar ik wist niet, maar ik wist niet...jij weet nooit niets. Jij houdt nooit rekening met andermans gevoelens. Wel, nu staan de zaken er wel lichtjes

anders voor. Hoe voelt het om zo eens aan de andere kant te staan? Of beter gezegd, te liggen?

WITSE: Evi, ik...

EVI: Och zwijg Witse! Houd uw mond!

YASMIEN: Dus jij hebt Jonas vermoord. En door de schuld op mij te leggen, zag je je kans om terug een nieuwe start met Witse te maken.

EVI: Bravo. Maar wees gerust, ik moet Witse niet meer hebben. Hij bleef je maar verdedigen en verdedigen dat ik ervan moest kotsen. Zielig.
Als ik iemand wil, moet hij mij ook volledig willen. Ik wil geen 2de keuze meer zijn. En eigenlijk heb ik niemand vermoord. Gewoon een ongelukkig voorval door een junkie met een zakmes in haar handen.

YASMIEN: Ik maak je kapot.

EVI: Dat brengt ons tot de volgende ronde.

YASMIEN: Wat ben je nu van plan? Je wil ons vermoorden, niet? Je wil dat we dood gaan.

EVI: Ja, maar niet zomaar dood. De bedoeling was een langzame dood. Dat je ook eens voelt, wat ik voel. Dus diende ik jullie altijd een geschikt middel toe om jullie in een roes te houden en 3 dagen zonder water te zetten.
Een experiment dat tegelijkertijd ook een mooi eindwerk oplevert voor als ik afstudeer.

WITSE: Jij bent ziek. Jij...

EVI: Houd uw bakkes! Jij bent ziek. Jij kruipt met een andere sloerie in bed.
Jij verdient dit evengoed. Maar bon, om te laten zien dat ik geen monster ben,

verkrijgen jullie van mij nog een laatste kans. *(ze haalt uit haar rugzak 2 flesjes water met rode dop)* Ik heb hier 2 flesjes water. *(de 2 reageren heftig hierop)*

Rustig. In één van de 2 flesjes heb ik een gif toegevoegd. Jullie hebben nu 2 opties: Of jullie drinken beiden een flesje uit en 1 iemand gaat dood of jullie kiezen samen om uit 1 flesje te drinken. Als je dan het juiste flesje uitkiest, is er niets aan de hand en kunnen jullie verder met jullie leven. In het andere geval, tja...

WITSE: Evi, dit kan je niet maken. Ik had het moeten weten dat jij...

EVI: Zwijg! Kies.

Yasmien en Witse kijken naar mekaar.

WITSE: Fuck it. *(hij grijpt een flesje en drinkt ervan)*

YASMIEN: Nee, Witse. Nee!

Witse wordt onwel en valt dood neer.

EVI: *(klapt in haar handen)* Waw! Dat zou hij dus nooit voor mij gedaan hebben.

Wat een loverboy!

YASMIEN: Ik maak u kapot!

EVI: Je valt in herhaling, schat.

Yasmien probeert recht te geraken maar het lukt niet.

EVI: Wat is er? Lukt het niet goed? Moet ik een looprekje halen, bomma?

Ha ha ha, onze kreupele Yasmien. Het heeft wel iets. Ik heb wel zin nu om te

dansen. Jij ook niet? Ik ga een liedje opzetten. *(ze doet het aan de hand van*

haar gsm) Vooruit, kom Yasmien. Dans mee met mij. Laat ons dansen zoals op

de fuif. Laat je gaan!

YASMIEN: Hier kom je nooit mee weg!

EVI: Oh, toch wel Yasmien. Toch wel. Al die drugs en alcohol, weer een klassiek geval van jongeren met een OD. En al de vingerafdrukken verwijzen naar jou.

YASMIEN: Jij, kut!

EVI: Wil je misschien wat water om alles door te spoelen? Je snakt er al zo lang naar.

Yasmien grijpt ernaar maar Evi trekt het water altijd terug en drinkt er zelf van.

EVI: Vooruit, Yasmien. Pak de pluche. Ha, ha! *(ze zet haar muziek luider)*

YASMIEN: Godverdomse kut.

EVI: Ik hoor je niet!

Yasmien probeert naar het zakmes van Witse te zoeken terwijl Evi opgaat in de muziek en danst. Ze vindt het niet.

EVI: Zoek je het zakmes? *(toont het zakje met het zakmes als bewijsmateriaal in)*

Dacht je nu echt dat ik het zakmes bij jou in de buurt nog zou houden?

Maar kom, voor de sport.

Evi gooit het zakmes naar Yasmien.

EVI: Vooruit, kom. Steek me. Kom. Steek me.

Yasmien doet pogingen maar het lukt haar niet.

EVI: Vooruit, Yasmien. Is dat al wat je kan. Misschien lukt het beter met een beetje water. Ik wil je een klein beetje water geven, maar dan moet je wel braaf zijn he.

Evi komt speels met het water dichterbij. Yasmien schiet plotseling recht en steekt met het mes naar Evi.

EVI: Ah...wat...(ze laat haar gsm vallen)

Het liedje op de gsm gaat verder. Yasmien zakt terug neer en blijft voor zich uitkijken. Sluit daarna langzaam haar ogen. Muziek sterft uit.

Licht op het kind Lotte.

LOTTE: Dag mama, ik ben blij je terug te zien. Je ziet er heel mooi uit. Heel mooi. Ik zie geen spoor van schaduwen meer. Je straalt echt. Ik blijf voortaan bij jou nu. Ik ga niet meer weg. Rust, mama. Rust want voortaan zijn we samen. Het rode water druppelt weg om nooit meer terug te komen. Het lijkt wel een droom, maar het is geen droom. Echt, geloof me. Ik zal je nooit meer verlaten, mama. Nooit.

ZWART